

“La vostra vocació humana és part de la vostra vocació divina”

Jesús, Senyor i Model nostre, en créixer i viure com un de nosaltres, ens revela que l'existència humana -la teva-, les ocupacions corrents i ordinàries, tenen un sentit diví, d'eternitat. (Forja, 688)

1 de maig

La fe i la vocació de cristians afecten tota la nostra existència, i no una

part tan sols. Les relacions amb Déu són necessàriament relacions de donació, i assumeixen un sentit de totalitat. L'actitud de l'home de fe és mirar la vida, en totes les seves dimensions, des d'una perspectiva nova: aquella que ens dona Déu.

Vosaltres que avui celebriu amb mi aquesta festa de sant Josep, sou tots homes dedicats al treball en diverses professions humanes, formeu diverses llars, pertanyeu a distintes nacions, races i llengües. Us heu educat en aules de centres docents o en tallers i oficines, heu exercit durant anys la vostra professió, heu entaulat relacions professionals i personals amb els vostres companys, heu participat en la solució dels problemes col·lectius de les vostres empreses i de la vostra societat.

Doncs bé: us recordo, una altra vegada, que tot això no és fora dels plans divins. La vostra vocació

humana és part, i una part important, de la vostra vocació divina. Aquesta és la raó per la qual us heu de santificar, tot contribuint a la santificació dels altres, dels vostres iguals, justament santificant el vostre treball i el vostre ambient: aquesta professió o ofici que omple els vostres dies, que dóna una fesomia peculiar a la vostra personalitat humana, que és la vostra manera d'estar en el món; aquesta llar, aquesta família vostra; i aquesta nació, on heu nascut i l'estimeu. (És Crist que passa, 46)
